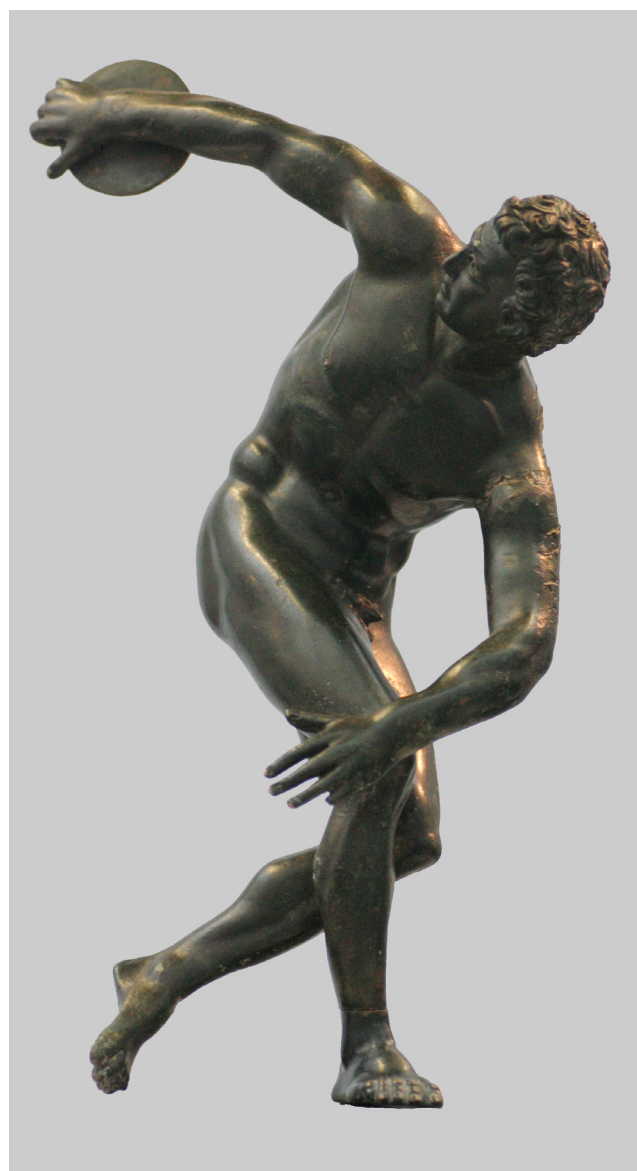

Diskobolos

(450 v. Chr; kopie 2^e eeuw n. Chr.)

Onno Kusters

In mijn beweging klopt mijn rust.
Ik ben van brons, begon uit niets,
ik ben van wie geen aanvang is.
Gesponnen in een draadloos web
van tijd en ruimte stond ik stil,
legde mij neer bij het ontbreken
van een toekomst, het verleden.
Gegoten in gespannen zachtheid
voor de ontwapening die uitbleef
boog ik altijd door en onder mij
en ondertussen draaide de planeet
die plat is rond, een nietig zwerflichaam
gegrepen door een zonneloze kosmos
in contrapost, zoals ikzelf haast teder,
losjes, aan mijn werpschijf vastgeklampt
altijd op mijn sokkel op het punt
van zelfontspannen stond,
gestold en ogenschijnlijk onbewogen,
het vliegwieland middelpunt vliedend,
het ongeleid middelpunt tollend.
Ik keek onbegonnen zonder einde
om naar mijn schijf toen Rome brandde,
toen Constantinopel ten onder keerde,
ik keek naar de schijf die nog nooit
werd geworpen alsof hij me nazat
toen Jeruzalem viel, Berlijn, Basra, Raqa,
Parijs. Willekeurig geordend,
incidenten van niets op de schaal van alles
waar ik bij was, die mij onverstoortbaar
aan mijn houding hielden, de spieren
bloot en glanzend van de tijgerbalsem,
het tijgerhart klaar voor de start.
Tussen het niet zijn en het er niet meer zijn,
tussen het zijn en er geweest zijn
is thans niets meer ongeschonden,
is wat komt noch dat wat achterblijft
wat er toe doet. Tussen nu en dan
werp ik mij zo eindelijk en altijd los –
hou u vast. Na die ontlading
is voortaan voorgoed het einde zoek.

Een bronzen kopie uit de 2e eeuw van de discuswerper in het Glyptothek, München. Bron: <https://nl.wikipedia.org/wiki/Discuswerper>